

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ

ՀԱՉԱՐԱՄԵՆԱԿ

Հազարամեակիդ իրր տրիտուր,
 Ընդունէ՛ր ո՛վ Սուրբ
 Իմ խօսքն այս, մաքուր
 Սքանչացումի, եւ վերացումի
 Ա՛յն դգացումին՝
 Զոր ներշնչեցիր Հայկազեան ազգին,
 Զի՛դ, երկա՛ր դարեր,
 ՀԱԶԱՐ տարիներ:

Ժողովուրդ մ'ամբողջ
 Ապրեցաւ քեզմով, քեզմով սնեցաւ,
 Ու ներշնչուեցաւ:
 Դուն եղար անգամ անոր Հերոսը,
 Նոյնիսկ Քրիստոսը:
 Աղօթեց ան քեզ
 Հաւատքով մ'անեղծ,
 Հաւատքով աննինջ
 Զուրերուն նման ծովակին վանայ,
 Միշտ մաքուր ու ջինջ:

Ալ բաւ է ննջես.
 Արթնցի՛ր քունէդ քու Հազարամեայ,
 Ու տես՝ս գառներդ
 Թողուած քմահաճոյքին,
 Մեր ճակատագրի
 Մարդակերպ գայլին.
 Եւ իրենք այսօր,
 Դարձած են գայլեր.
 Մոռցած դաշտ, արօր,
 Մայրենի օրօր,
 Հայրենի խաղեր,
 Գացեր օտարի շուններն են դարձեր:

Ո՛վ անդուգական սուրբ,
 Դո՛ւրս ել դամբանէդ,
 Ննջման տապանէդ:
 Թող դարձեալ Հնչեն
 «Ի խորոց սրտի»
 Աղօթքներդ ուղղուած
 Առ երկնաւոր Հայրն
 Եւ առ Տիրամայրն:
 Եւ թող ճենճերին
 Անգամ մը եւս
 Հոգիները մեր,

Մնացած խոսպան,
Հազար տարիներ,
Լքուած ու անտէր ...:

Զե՞ս խորհիր ի՞նչ Սուրբ,
Թէ Հասնալ է ժամ
Ոսեկու դարձնալ,
Ո՛չ միայն Հետը
Երկնաւոր մեր Հօր,
Կամ Աստուածամօր,
Այլ նոյնինքն Հետ՝
Քու ազգիդ Հանուր,
Որ դեռ տակաւին
Մօտիկ անցնալին
Անունովդ կ'երդնուր ...:

Բարեխօս ի՞նչ Սուրբ,
Դուն կը բուժէիր
Բեկուած Հոգիներն ու
Մեր մարմիններ,
Տալով երկնային
Անդորր մեր կեանքին:
Մե՛ծ Նարեկացի,
Տո՛ւն դարձիր այլեւս
Եւ մեզ տուն դարձուր:
Պատուհասն այս մեծ
Իննխուննամեայ
Ա՛յ մեզմէ անցո՛ւր,
Ու մեր երբեմնի
Այն անմեղութիւնն
Մեզի նալ ե՛տ տուր:

Իսկ թէ անհարկի է ու մեծ
Խնդրանքն իմ Համեստ,
Տո՛ւր ժողովուրդիդ,
Քու Հայկեան ազգիդ,
Քեզ փոխարինող Նոր Նարեկացի,
Իր նոր Նարեկով, յաւէտ ճենճերող
Ամբիժ Հոգիով եւ պայծառ միտքով.
Մխիթարելու բեկանուած սիրտեր,
Լքեալ Հոգիներ,
Ու ինչպէս նաեւ՝ խորտակեալ կեանքեր:

Ն.Ա.Մ.

2 Օգոստոս 2006
Ս. Քաղաք